బలహీనతలు ఏమైనా ఉంటే, మురికి ఉంటే ముందు స్టార్టింగ్‌లోనే వాటిని తీసేయండి, లేకపోతే గోతిలో పడిపోతారు ఇంక అందులోనుండి బయటకు రాలేరు. నువ్వు జ్ఞానం అనే అగ్నిని సంపాదించు. అగ్నిచేత మన దేహం ఎలా దహింపబడుతుందో అలాగ నీ దుఃఖానికి కారణమైన కర్తృత్వబుద్ధిని భగవంతుడు ప్రసాదించిన జ్ఞానం అనే అగ్నితో కాల్చిబూడిద చెయ్యి. తన అజ్ఞానాన్ని అహంకారాన్ని జ్ఞానాగ్నితో ఎవడైతే దహనం చేస్తున్నాడో వాడే పండితుడు. శబ్దాడంబరం ఉన్నవాడు, రచనలు చేసేవాడు, చిలుక పలుకలు పలికేవాడు పండితుడు కాదు. ఎవడైతే తనలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని మూలంతో సహా నాశనం చేస్తున్నాడో, ఎవడైతే దేహబుద్ధిని వేరుతో సహా కాల్చి బూడిద చేస్తున్నాడో వాడు మాత్రమే పండితుడు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-10-2010, నరసాపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు అందరూ నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖాన్ని, శాంతిని పొందాలి. మీరు ఎవరి భక్తులు అయినా అభ్యంతరం లేదు. మేము ఇంపెర్సనల్‌గానే ఉంటాము. మీరు జీవన్ముక్తులు అవ్వాలి. మీ శరీరం భూమి మీద తిరుగాడుతున్నప్పడే నిర్వాణసుఖాన్ని మీరు పొందాలి. ఈ మీటింగుల లక్ష్యం అదే. భౌతికమైన ప్రయోజనం ఈ మీటింగులకు ఏమీ లేదు. ప్రారబ్దాన్ని బట్టి మనకు హెచ్చుతగ్గులు వస్తూ ఉంటాయి. ఈ లాభనష్టాలు, కష్టసుఖాలు, చావు పుట్టుకలు ఇవన్నీ శరీరానికి సంబంధించినవే. ఈ శరీరానికి లోపల ఉన్న చైతన్యానికి ఇసుమంతయు సంబంధం లేదు. మనం ఏ దేహాన్ని, ఏ మనస్సును, ఏ బుద్ధిని మనం అనుకొంటున్నామో ఇవన్నీ జడవస్తువులు. అయితే శరీరం కదులుతోంది, మనస్సు ఆలోచిస్తోంది, బుద్ధి నిర్ణయిస్తోంది ఇవన్నీ జడం ఏమిటి అని మీరు అనుకోవచ్చు. మీ లోపల ఏ చైతన్యం అయితే ఉందో దాని సహాయంతోటే ఇవి అన్నీ పనిచేస్తున్నాయి. లోపల ఉన్న చైతన్యం కొంచెం ప్రక్కకు తప్పకొంటే కాళ్ళు చేతులు పనిచేయవు, మనస్సు పనిచేయదు, బుద్ధి పనిచేయదు, అప్పడు వాడు చనిపోయాడు అంటారు.

మీరు నిద్రలో నుండి మేల్కొని బయటకు వస్తున్నారు కదా అది కాదు మిమ్మల్ని ఆభవ, పూర్ణ, చిత్ సుఖంలోనికి మేల్కోమంటున్నాడు. సముద్రంలో ఎంత నీరు ఉందో అంత సుఖంలో మీరు ఓలలాడాలి. ఇప్పడు మనకు శరీరంతో ఎలా అయితే తాదాత్మ్యం ఉందో అలాగ లోపలఉన్న సత్యపదార్థంతో మనకు తాదాత్మ్యం రావాలి. అప్పడు మనకు నిజమైన

సుఖం, శాంతి అందుతుంది. మనం అనుభవించే కొలది ఆ సుఖం పెరుగుతుంది కాని తరగదు. మనం కబుర్లు చెప్పటంకాదు ముందు మనం ఆ స్థాయిని పొందాలి. మన శరీరం పుట్టింది తరువాత చనిపోతుంది. మన లోపల ఉన్న సత్యపదార్థానికి చావులేదు పుట్టుకలేదు. దుఃఖం ఎలా ఉంటుందో దానికి తెలియదు. దాని స్వరూపమే సుఖం, దాని స్వరూపమే శాంతి, దాని స్వరూపమే ఆనందం, దాని స్వరూపమే ఉండటం. ఇప్పుడు మనకు శరీరం వచ్చింది. ఈ శరీరానికి సంబంధించిన సుఖాలు మనకు తెలుస్తున్నాయి. అంటే పుట్టిన సుఖాలు ఎలా ఉన్నాయో మనకు తెలుస్తున్నాయికాని పుట్టని సుఖం ఎలా ఉంటుందో మనకు తెలియటం లేదు. అది ఎప్పుడు తెలుస్తుంది అంటే మనలో ఉన్న సత్యవస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు ఆ సుఖం గురించి మనకు తెలుస్తుంది. అది పూర్ణసుఖం, ఆ సుఖం ఎవడికైతే అనుభవంలోనికి వచ్చిందో వాడికి శరీరం ఉండటం వలన లాభంలేదు, శరీరం పోవటం వలన వచ్చే నష్టంలేదు. ఎందుచేతనంటే వాడు సుఖంకోసం శరీరం మీద ఆధారపడడు. అది మామూలు సుఖంకాదు, అది చైతన్యసుఖం. మనం ఆత్మవిద్యను నేర్చుకోవటం మానేసి మాయ విద్యలతో తిరుగుతూ మాయలో పడి ఇలా దుఃఖపడుతున్నాము అన్నారు రమణస్వామి. మనం కాలేజీలలో నేర్చుకొనే విద్యల వల్ల శాంతిసామ్రాజ్యాన్ని అందుకోలేము. ఏది నిజమైన విద్యో దానిని తెలుసుకొంటేనే అంటే ఆత్మవిద్యను నేర్చుకొంటేనే హృదయంలో ఉన్న నిజం మనకు తెలుస్తుంది. ఏది నిజమైన విద్యో ఆ విద్యను నాకు నేర్పవయ్యా అని రమణస్వామి అక్షరమణమాలలో అరుణాచలేశ్వరుడిని అర్థించారు.

ఈ శరీరం భూమి మీద తిరుగుతున్నప్పడే మీరు లోకాన్ని జయించాలి. అంటే లోకంలో ఏ విషయాలు అయితే మిమ్మల్ని ఆకర్షిస్తున్నాయో ఈ లోకంలో ఉండగానే వాటిని అతిక్రమించాలి. లోకాన్ని జయించటం అంటే సంసారాన్ని జయించమని చెప్పకుండా చెప్పటం. ఎవడి మనస్సు అయితే నిరాడంబరంగా ఉందో, ఎవడి మనస్సు అయితే రాగద్వేషములకు అతీతంగా ఉందో, అదృష్టం వెంటాడుతున్నా, దురదృష్టం వెంటాడుతున్నా ఎవడి మనస్సు అయితే నిశ్చలంగా నిర్మలంగా సమానంగా ఉందో వాడు మాత్రమే బ్రాహ్మీస్థితిని పొందుతాడు. మనకు అనుకూలమైన పరిస్థితులు ఉంటే ఒకరకంగా ఉంటాము, ప్రతికూలమైన పరిస్థితులు ఉంటే ఒకరకంగా ఉంటాము. అలాకాదు పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నా ఎవడి మనస్సు అయితే సమానంగా ఉందో వాడు మాత్రమే బ్రహ్మంను పొందటానికి ఫిట్ అవుతాడు. బ్రహ్మంను తెలుసుకోవటానికి మేము వెళతాము అంటే మనలను వెళ్ళనివ్వరు. మనలో ఉన్న ఆడంబరం వలన మనలను

అక్కడకు రానివ్వరు. మనకు అసలు లోచూపు ఉందా, లోపల జీవితంలో సౌందర్యం ఉందా అని ఈశ్వరుడు చూసుకొంటాడు.

బ్రహ్మపదార్థానికి దోషాలు ఎలా ఉంటాయో, బలహీనతలు ఎలా ఉంటాయో తెలియవు. బ్రహ్మం ఎలా ఉందో నువ్వు కూడా అలా ఉంటే కదా దానిని పొందేది. ఇది కేవలం చదవటం వలన రాదు. అసలు భగవంతుడు ఏ స్థాయిలో చెపుతున్నాడో అది ముందు మనం పట్టుకోవాలి. ఏదైనా కారణం వలన మన మనస్సు బాహ్యముఖం అవుతోంది అనుకోండి ఇంక మనం బ్రహ్మంను పొందలేము. ఏదైనా ఒక్క బలహీనత మనకు ఉంటే ఆ బలహీనత వలన మనకు పునర్జన్మ వచ్చేస్తుంది కాని బ్రహ్మన్ని పొందలేము. దానిని పొందటానికి కేవలం మన ప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు. ఈశ్వరుని దయ ఉండాలి, గురువు దయ ఉండాలి. మనం డబ్బు సంపాదించినట్లు ఇది సంపాదించేదికాదు. ఈశ్వరునిదయ వలన మనకు లోపల నుండి జ్ఞానం ఊరాలి. చీమలో, దోమలో, ఏనుగులో, మనిషిలో అన్ని శరీరాలలో బ్రహ్మం సమానంగా ఉంటుంది. బ్రహ్మం ఎంత సమానంగా ఉందో నీ మనస్సు కూడా అంత సమానం అయితే, ఆ స్థాయికి వస్తే నువ్వు దానిని పొందగలవు.

తెలివైన చేపలు వలలో పడవు, తెలివి తక్కువ చేపలు ముందు వలలో పడిపోతాయి తరువాత దాకలోనికి వెళ్లిపోతాయి. మనం కూడా వలలో పడిపోయాము. బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. కొంతమంది అసలు బయటకు రావటానికి కూడా ప్రయత్నం చెయ్యరు. మనందరం తెలివి తక్కువమంద, సరిగ్గా మాయ అనే వలలోపడిపోయి జనన మరణ ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతున్నాము. మనం జనరల్‌గా కోరికతో కర్మ చేస్తాము. కోరికతో చేసే కర్మలు అన్నీ పునర్జన్మలను తీసుకొని వస్తాయి. కోరిక లేకుండా నువ్వు కర్మచేస్తే నువ్వు పరిశుద్ధుడవు అవుతావు. సత్కర్మ చేస్తే సరిపోదు, సత్కర్మ నిష్కామంగా చేయాలి, అప్పుడు బ్రహ్మన్ని పొందటానికి నువ్వు ఫిట్ అవుతావు. నువ్వు ఎంత మంచి పని చేసినా అది సకామంగా కనుక చేస్తే అది నిన్ను బంధించి తీరుతుంది. సత్కర్మ నిష్కామంగా చేస్తే బంధంలో నుండి విడుదల పొందుతావు. సత్కర్మ సకామంగా చేస్తే బంధంలో కూరుకొనిపోతావు, చనిపోయిన తరువాత నీకు చీకటిలోకాలు మిగులుతాయి. కొంతమంది సత్కర్మ చేసి గుర్తింపులు కోరుకొంటారు. ఆ గుర్తింపుల వలన అహంభావన పెరుగుతుందని, అజ్ఞానం పెరుగుతుందన్న సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. అది ముందు మనకు తెలియాలి. ఎక్కడ మనం ప్రమాదంలో పడుతున్నామో అది మనకు తెలిస్తే ఆ ప్రమాదంలో నుండి బయట

పడటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. అది మనకు తెలియనప్పడు అందులోనుండి ఎలాగ బయటకు వస్తాము. ముందు సబ్జక్టు బాగా శ్రవణం చేయాలి. ఆత్మానందం మీకు అందకపోయినా ముందు శ్రవణానందం పొందాలి. ఇప్పడు మీరు శ్రవణం చేస్తున్నారు. దీని వలన మీకు ఎంతో కొంత ఆనందం రావాలి. ఆనందం రావటంలేదు అంటే మీకు సబ్జక్టు అర్థమవ్వటంలేదు. సబ్జక్టు మీకు ఎంతోకొంత అందుతూ ఉంటే మీరు ఎంజాయ్ చెయ్యకుండా ఉండలేరు.

పవిత్రమైన అంతఃకరణము కలిగి ఉండాలి. శాంతచిత్తము కలిగి ఉండాలి. బాహ్యంగా మీకు ఎన్ని ఉన్నా శాంతచిత్తము కనుక లేకపోతే మీరు దురుదృష్టవంతులే. ఇంటి దగ్గర పరిస్థితులు మీకు ఎంత ప్రతికూలంగా ఉన్నా శాంతచిత్తము కలిగి ఉండాలి. మీకు చైతన్య పదార్థం తాలుక ఎరుక ఉండాలి. ఇప్పడు మీ దేహం మీకు ఎరుకలో ఉంది, మీ ఇష్టాలు, అయిష్టాలు మీకు ఎరుకలో ఉన్నాయి, మా మనస్సు ఈ మధ్య బాగాలేదు అంటారు అంటే మీ మనస్సు మీకు ఎరుకలో ఉంది అలాగే లోపలఉన్న సత్యపదార్థం తాలుక ఎరుకు మీకు ఉండాలి. మీకు ఏ వస్తువునైతే పొందాలి అనుకొంటున్నారో ఆ వస్తువు గురించి విసుగు లేకుండా శ్రవణం చేయాలి. దానిమీద మీకు ప్రేమ ఉండాలి, దానిని పొందాలి అనే కాంక్ష ఉండాలి. మామూలుగా మీ శరీరం మీద ఉన్న ప్రీతి, ప్రాపంచిక విషయాలమీద ఉన్న ప్రీతి లోపల ఉన్న సత్యపదార్థం మీద మీకు లేదు ఇంక మీరు దానిని ఎలా పొందగలరు. మేము చాలా మంచివారము, సాధన చేస్తున్నాము, మాకు అర్హత వచ్చింది అని చాలామంది అనుకొంటారు. కాని మీరు చేసే పనులు భగవంతుడికోసం చేస్తున్నారా, లోకంలో ఏదైనా ఆశించి చేస్తున్నారా అని పరమాత్మ చూస్తూ ఉంటాడు. మీరు ఏదైనా కోరికతో మంచిపనులు చేస్తే గౌరవం వస్తుంది కాని చిత్తశుద్ధి రాదు. నీ కుడిచేయి చేసే పని ఎడమచేయికి తెలియకూడదు. నువ్వు చేసేపని అంత క్వయిట్‌గా ఉండాలి. నీ లోపలఉన్న బ్రహ్మపదార్థం రూపరహితం, నామరహితం. మనం నామరూపాలను పట్టుకొని తిరుగుతూ, వాటిని స్మరిస్తూ జీవిస్తున్నాము. మనస్సుకు పరిమితమై జీవిస్తున్నాము. ఇంక నీకు మోక్షం ఎలా వస్తుంది, అది సాధ్యం కాదు.

మేము మంచివారము అని చాలామంది అనుకొంటూ ఉంటారు. మీరు మంచివారు అని భగవంతుడు అనుకోవాలి కాని మీరు అనుకోవటం ఏమిటి? మీరు మంచివారు అని ఎవరు మీకు చెప్పారు. భగవంతుడు ఏమైనా మీకు సర్టిఫికేట్ ఇచ్చాడా? మన అహంకారం చెపితే ఎలా కుదురుతుంది, భగవంతుడు గుర్తించాలి కదా. నీకు మంచి క్వాలిటీ ఉందని

బయట నలుగురుచేత అనిపించుకొంటే ఆ నలుగురు కాదు కదా నీకు మోక్షం ఇచ్చేది. అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతుడు కదా మనకు మోక్షం ఇచ్చేది అందుచేత మనం మంచివారము అని ఆయన గుర్తించాలి. బయట వ్యక్తులు నిన్ను మంచివాడు అన్నంత మాత్రంచేత నీకు కలిసివచ్చేది ఏమీ లేదు పైగా నీ అహంకారం పెరుగుతుంది. మనస్సును, ఇంద్రియాలను నియమించుకోవాలి, వాటిని క్రమశిక్షణలో ఉంచాలి. మీకు బాగా డబ్బు ఉంది అనుకోండి, బాగా చదువు ఉంది అనుకోండి, క్రమశిక్షణ లేదు అనుకోండి. అప్పుడు మీ డబ్బు, మీ చదువు మీకు అపకారం చేస్తాయి. కనీసం స్వప్నంలో కూడా ఈ ప్రపంచాన్ని నేను ఎప్పుడూ ఎంజాయ్ చేయలేదు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. ఆ స్థాయిని మనం అందుకోలేక పోయినా కనీసం వారిని చూసి ఆనందించాలి, ఆ వాక్యాన్ని ఎంజాయ్ చేయాలి. విని సంతోషించే బుద్ధి కూడా మనకు లేకపోతే ఎలాగ.

మన గుణాలు వేరు, రంగులు వేరు, కులాలు వేరు, మతాలు వేరు. కాని అందరిలో ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటే అనే భావన మనకు స్థిరపడాలి. అందరిలో ఉన్న ఆత్మ నాలోను ఉంది, నాలో ఉన్న ఆత్మే అందరిలోను ఉంది. అందుచేత ఇతరులకు నీవు ఏది చేసినా అది నీకే తిరిగి వస్తుంది ఎందుచేత అక్కడ ఉన్నది నీవే. ఇతరులకు మీరు ఏదైనా సహాయం చేసినా ఆ శరీరం కూడా మీదే అనుకోవాలి. అప్పుడు వేరుభావనపోతుంది, మీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి అనే గుమ్మంలోనుండే మనం బ్రాహ్మీస్థితిలో ప్రవేశించాలి. వారిని ఉద్ధరించాను, వీరికి సహాయం చేసాను అని నీవు ఎందుకు అనుకొంటున్నావు అంటే ఆ సహాయం నీకే తిరిగివస్తుంది అని తెలియకపోవటం వలన అలా అనుకొంటున్నావు. నీకు తెలిసినా తెలియకపోయినా జరిగేది అదే. శరీరాన్ని ఈ భూమి మీద ఎలా విడిచిపెట్టేస్తున్నాడో అలాగ పుణ్యపాపాలను కూడా ఇక్కడ వదిలేసి ఎవడైతే వెళ్ళిపోతున్నాడో వాడే బుద్ధిమంతుడు. మనం పుణ్యపాపాలను ఎక్కడ విడిచిపెట్టగలము వాటిని మోసుకొనిపోతాము. పుణ్యపాపాలను విడిచి పెట్టటం అంత తేలికకాదు. బాహ్యవిషయాలలో ఏమీ లేకపోయినా అక్కడ ఏదో ఉందని అనుకోవటం వలన, బాహ్యవిషయాలను ఎంజాయ్‌చేయటంవలన మనస్సు బయటకు పరుగులు తీస్తుంది. వేలాది మైళ్ళు బయటకు వెళ్ళిపోతుంది కాని మనస్సు ఒక్క అంగుళం లోపలకు వెళ్ళమంటే అది వెళ్ళదు. మాయ అంతా అక్కడే ఉంది. బయట శాంతి ఉంది, బయట వ్యక్తులలో ఏదో ఆనందం ఉంది అనుకొంటూ ఉంటే అది బయటకు పోవటం మానుతుందా? బాహ్యవిషయాలపట్ల నీకు ఆసక్తి ఉంది. ఆసక్తి ఉన్నప్పుడు మనస్సు గంతులు

వేయటం ఎలా మానుతుంది. బాహ్యవిషయాల పట్ల ఆసక్తి తగ్గించుకోండి అప్పుడు మీ మనస్సు బయటకు విజృంభించటం మానేసి లోపలకు జరగటం ప్రారంభిస్తుంది. మనస్సుకు లోచూపు రాకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఎవడి మనస్సుకు అయితే కంప్లీట్‌గా ఆసక్తి తగ్గిపోతోందో వాడి మనస్సు లోపలకు ఉపసంహరింపబడి, లోపలఉన్న శాంతిస్థానాన్ని చేరుకొని అక్కడ ఉన్న శాంతిని, సుఖాన్ని జుర్రుకోవటం ప్రారంభిస్తుంది. అప్పుడు మనస్సును నువ్వు బయటకు వెళ్ళమన్నా అది వెళ్ళదు ఎందుచేతనంటే దానికి కావలసిన శాంతి, సుఖం అక్కడ సప్లయి అయిపోతుంది.

ఒక విషయం మీరు జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. మీ స్వరూపంలో తప్పించి బాహ్యంగా ఎక్కడా సుఖం లేదు. అది ముందు మీకు అవగాహన అవ్వాలి. మీ మనస్సుకు అది అర్థమయ్యే లాగ చెపితే గాని అది బయటకు వెళ్ళటం మానదు. మీరు పూజ చేసి, జపం చేసి ఎంతకాలం దానిని ఆపుచేస్తారు. బాహ్యంగా ఏదీ లేదని ముందు మీ మనస్సుకు అర్థమవ్వాలి, ఇదే సాధన అంటే. ముక్కు మూసుకొని ఏదో గదిలో కూర్చోవటం కాదు సబ్జక్టు సరిగా మీకు అర్థమవ్వాలి. మీకు సరియైన అవగాహన లేకుండా సాధన చేసినా సక్సెస్ అవ్వలేరు. ప్రపంచంలో ఉన్న దుఃఖం అంతా వచ్చి మీ నెత్తిమీద పడిపోయింది అనుకోండి అప్పుడు కూడా ఎవడి సుఖం, ఎవడి శాంతి అయితే చలించదో అదే నిజమైన సుఖం, అదే నిజమైన శాంతి. దానికి ప్రమాణం చూసుకోండి. ఇప్పుడు మీరు పొందే సుఖాలు నిజం అనుకోవద్దు, ఇవి నిలబడే సుఖాలు కాదు.

జీవుడికి మూలం బ్రహ్మమే. ఆ బ్రహ్మంలో నుండే జీవపదార్థం వచ్చింది. అంటే ఈ జీవుడు మూలంలోనికి వెళ్ళేకొలది బ్రహ్మంలో ఐక్యమవుతాడు. ఇప్పుడు మీకు శరీరంతో ఎలా తాదాత్మ్యం ఉందో అలా లోపలఉన్న బ్రహ్మపదార్థంతో మీకు తాదాత్మ్యం కుదిరితే ఇంకవాడు ముగింపులేని సుఖాన్ని పొందుతాడు అంటే అక్షయ సుఖాన్ని పొందుతాడు. ఈ శరీరం ఏదో రోజున రాలిపోతుంది. ఆ చనిపోయే రోజుకైనా నువ్వు అక్షయసుఖాన్ని పొందితే ఈ శరీరం పోయినా నువ్వు ఉంటావు అనే అనుభవం నీకు వస్తుంది. సూర్యుడికి చీకటి ఎలా కనబడదో అప్పుడు ఇంక నీకు దుఃఖం కనబడదు. అప్పుడు మీరు దుఃఖం లేని స్థితికి వచ్చేస్తారు. అది మీ తల్లితండ్రులు, బంధువులు మీకు ఇవ్వలేరు, అది గురువుకు మాత్రమే సాధ్యం, అన్నదానం, విద్యాదానం వలన మీకు బ్రాహ్మీస్థితి కలుగదు. జ్ఞానదానం వలన మాత్రమే బ్రాహ్మీస్థితి వస్తుంది. అది గురువుకి మాత్రమే సాధ్యం. గురువు జ్ఞానాన్ని ఇవ్వగలడు. మనం నూతులో కప్పలలాగ

తయారయ్యాము. మనకి జ్ఞానం ఎలాగు లేదు. మనకు ఏదో తెలుసు, ఆ తెలుసున్నదే జ్ఞానం అనుకోవటం, మన పరిస్థితి ఇలా ఉంది. మీ మనస్సు మూసేసుకొంటున్నారు, హృదయాన్ని మూసేసుకొంటున్నారు ఇంక భగవంతుడు ఎవరికి చెప్పాలి. కనీసం ఒకడి హార్ట్ ఓపెన్ అయ్యి ఉంటే భగవంతుడు చెప్పే టీచింగ్ ఉపయోగపడుతుంది. భగవంతుడి యొక్క అనుగ్రహం, జ్ఞానం వర్షం కింద మన మీద కురిసినా మనకు రిసీవ్ చేసుకొనే స్టేషన్ మూసుకుపోయింది కదా.

నీ మనస్సులో కల్మషం ఉంటే పోగొట్టుకో. గురువు ఒకోసారి మీలో ఉన్న కల్మషాన్ని కదిపి అది ఉన్నట్లుగా మీకు తెలియజేస్తాడు లేకపోతే లోపల కల్మషం ఉన్నట్లు కూడా మీకు తెలియదు. లోపల ఇంత కల్మషం ఉంది అని మీకు తెలియజేసి, ఆ కల్మషాన్ని బయటకు లాగుతాడు. మీరు గురువు సహాయంతో కల్మషంలేని స్థితికి ఎదిగిరావాలి. కపటం ఉన్నవారికి, కల్మషం ఉన్నవారికి జ్ఞానం అందదు. భగవంతుడు చెప్పినమాటలను విని మన మానసికస్థాయి ఎలా ఉంది, భగవంతుడు చెప్పే స్థితి ఎలా ఉంది అని చూసుకొని ఆయన చెప్పిన స్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మీకు సందేహాలు ఉంటే నివారణ చేసుకోవాలి. ఎవరైనా కష్టాలలో ఉంటే వారందరికీ మీరు సహాయం చేయలేకపోవచ్చుకాని వారి క్షేమం కోరుకోవటంలో దారిద్ర్యం పనికిరాదు. మీ ఇంట్లో దారిద్ర్యం ఉన్నా మనస్సులో మటుకు దారిద్ర్యం ఉండకూడదు. నువ్వు కాని విషయాలతో జత కట్టవద్దు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానితో తాదాత్మ్యం పొందటం నేర్చుకో. ఎవరైతే మనస్సులో ఉన్న కల్మషాన్ని పోగొట్టుకొన్నారో, ఎవరైతే సంశయరహితులు అయ్యారో, ఎవరైతే ఆత్మతో తాదాత్మ్యం పొందటం నేర్చుకొన్నారో, ఎవరైతే అందరి క్షేమం కోరుతున్నారో అటువంటివారు నెమ్మదిగా స్టడీగా ఈనాటికైనా ముందునాటికైనా బ్రహ్మ నిర్వాణ స్థితిని పొందుతారు. త్రికరణశుద్ధి లేనివాడికి బ్రహ్మజ్ఞానం కలుగదు. వాడికి పాండిత్యం ఉన్నా, ధనం ఉన్నా కూడా కలుగదు ఎందుచేతనంటే ఇది బయటవిషయాల వలన వచ్చేది కాదు. నువ్వు లోపల ఎదగాలి, జ్ఞానగంగ లోపల నుండే రావాలి. మీ మనస్సులో కల్మషం ఉంటే పోగొట్టుకోండి అంతేగాని ఈ కల్మషం ఎప్పుడు వచ్చింది అని అనుకోవద్దు, వెనక్కి వెళ్ళవద్దు. మీకు భగవంతుడి గురించి ఏమైన సంశయాలు ఉంటే వాటిని తొలగించుకోండి. చైతన్యంతో తాదాత్మ్యం పొందండి. అందరి క్షేమం కోరుకో, ఎవరిని చూసి అసూయపడవద్దు. వాషింగ్టన్ ఒక సందర్భంలో చెప్పాడు. నేను ఎవరిని చూసి అసూయపడను. ఇతరులను చూసి అసూయపడటంవలన నా స్థాయి తగ్గిపోతుంది.

అందుచేత అసూయపడను అని చెప్పాడు.

మీరందరూ మనస్సుతో విద్యలు నేర్చుకొంటున్నారు, ఆ మనస్సును చదవటం నేర్చుకోండి. మీ మనస్సును మీరు చదివి, మీ మనస్సును పరిశీలించి, అది మీ మాట వినేటట్లు చూసుకోండి. మీ మనస్సు మీరు చెప్పినట్లు వింటూ ఉంటే ఆత్మసాక్షాత్కారానికి అది దారి చూపిస్తుంది. మీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు మీ స్వాధీనంలో ఉంటే అవి మీకు ఉపకారం చేస్తాయి, ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనలో మీకు సహకరిస్తాయి. గాలి లేనిచోట దీపం ఎంత స్థిరంగా ఉంటుందో అలాగ మీ మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు అంత స్థిరత్వం వచ్చేస్తే అవి మీకు సహాయం చేసి మీకు పూర్ణస్థితిని తీసుకొనివస్తాయి. అప్పుడు మీ శరీరం చనిపోతున్నా, నేను చనిపోతున్నాను అని మీకు అనిపించదు. మీ మనస్సును చదివి, దానిని పరిశీలించి, దానికి స్థిరత్వం తీసుకొనివచ్చి పూర్ణస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

మీరు ఎన్ని యజ్ఞాలు చేసినా, తపస్సులు చేసినా దాని భోక్తని నేనే, మీరు ఏదైనా మంచిపని చేసినా దానిని ఎంజాయ్ చేసేవాడిని నేనే అంటున్నాడు పరమాత్మ. మీరు ఏదైనా మంచిపని చేస్తే భగవంతుడు మిమ్మల్ని చూసి ఆనందిస్తాడు. మీ లోపల ఉన్న జీవుడికి తండ్రి ఆయనే. సమస్త జీవకోటికి తండ్రి ఆయనే. వాళ్ళ వలన మనకు ఉపకారం ఉంటే మనం కూడా ఉపకారం చేద్దాము, వాళ్ళ వలన మనకు ఉపకారం లేకపోతే మనం కూడా చెయ్యవద్దు అని ఇటువంటి ఆలోచనలో చాలామంది ఉంటారు, సామాన్య మానవుడు కూడా అంతే కదా. నేను అటువంటి వాడిని కాదు అంటున్నాడు పరమాత్మ. నేను సుహృత్‌ని అంటే మీ దగ్గరనుండి ఏమీ ఆశించకుండానే మీకు ఉపయోగపడతాను. ప్రతిఫలం మీద మనస్సు లేకుండా ఇతరులకు సహాయం చేసే వాడిని సుహృత్ అంటారు. నేను మీ అందరి క్షేమం కోరేవాడిని, నేను జ్ఞానదాతను అని కనీసం నా ఔన్నత్యాన్ని మీరు గ్రహించినా మీకు శాంతి కలుగుతుంది. భగవంతుడి యొక్క వైభవం ఇట్టిది, భగవంతుడి ఎడ్మినిస్ట్రేషన్ ఇలా ఉంటుంది, భగవంతుడి యొక్క కళ్యాణగుణాలు ఇలా ఉంటాయి అని భగవంతుడి గురించి మీకు కొంత అవగాహన ఉన్నా మీకు శాంతి కలుగుతుంది. మీకు ఏమైనా తెలివితేటలు ఉన్నా అవి భగవంతుడే ఇచ్చాడు, మీకు డబ్బు ఉన్నా భగవంతుడే ఇచ్చాడు, మీకు ఏదైనా పాండిత్యం ఉన్నా అది భగవంతుడి ప్రసాదమే అని గుర్తింపు వచ్చినా మీకు శాంతి కలుగుతుంది. అంతేగాని భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన ఐశ్వర్యం, ఆయన మీకు ఇచ్చిన తెలివి అది అంతా మీ సొంతం అనుకొంటే ఎలాగ? ఇష్టం ఎంత ప్రమాదమో అయిష్టం కూడా అంతే ప్రమాదం ఎందుచేతనంటే

అవి మనస్సును బయటకు లాగేస్తాయి. మీకు ఎక్కడా బంధం లేకపోతే మనస్సు బయటకు వెళ్ళదు. మీరు సబ్బుతో శరీరం మీద ఉన్న దుమ్మును కడుగుకొంటున్నారు కదా. అలాగే మీరు శ్రవణం చేసి, శ్రవణం చేసి జ్ఞానంతో మనస్సులో ఉన్న కల్మషాన్ని కడుక్కోండి.

ఈశ్వరుని పాదాలయందు మీకు భక్తి లేదు అనుకోండి మీరు గది తలుపులు మూసేసుకొని ధ్యానాలు చేస్తారు అనుకోండి మీ మనస్సులో ఉన్న కల్మషం పోదు. మీకు భక్తి లేకపోతే మీరు సాధన చేసినా రాగద్వేషాలలో నుండి బయటకు రాలేరు. మీరు గురువును ప్రేమిస్తూ ఉంటే, ఈశ్వరునియందు భక్తి కలిగి ఉంటే ఆ భక్తి ప్రవాహంలో, ప్రేమ ప్రవాహంలో రాగద్వేషాలు కొట్టుకొనిపోతాయి కాని మీ అంతట మీరు వాటిని బయటకు గెంటలేరు. అందుచేత నాయందు భక్తి కలిగి ఉండండి, నన్ను స్మరించుకోండి, నన్ను జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి అని పరమాత్మ అడుగుతున్నాడు. మనం ఎక్కడ మిస్ అవుతున్నాము అంటే మనం తిరుపతి వెళతాము, భగవంతుడికి నమస్కారం పెడతాము. మనకు లోపల ఏవో కోరికలు ఉంటాయి. ఆ కోరికలు నెరవేరటంకోసం భగవంతుడికి నమస్కారం పెడుతున్నాము కాని ఆయనను పొందటంకోసం ఆయనకు నమస్కారం పెట్టటం లేదు, అది భగవంతుడికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. మనకు ఆయన గమ్యంకాదు. మన కోరికలు నెరవేర్చుకోవటం కోసం ఆయనను ఉపయోగించుకొంటున్నాము. ఇక్కడ పరమాత్మ ఏమంటున్నాడు అంటే నన్ను ప్రేమించటం ఒక్కటే సరిపోదు, నన్నే గమ్యంగా పెట్టుకోండి అని చెపుతున్నాడు. మీ సహృదయాన్ని, సద్బుద్ధిని ఉపయోగించుకొని, నన్ను తెలుసుకోవటానికి మీ వివేకాన్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని మీరు పవిత్రులై, జ్ఞానతపస్సు వలన నా స్వరూపాన్ని పొందండి అంటున్నాడు పరమాత్మ. మీ ప్రేమకు ప్రపంచంలోని విషయాలను ఆబ్జక్టుగా పెట్టుకొంటున్నారు. మీ ప్రేమకు ఆబ్జక్టుగా నన్నే పెట్టుకొంటే మీకు తెలియకుండా నెమ్మదిగా మీరు నా స్వరూపాన్ని పొందుతారు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనం ఆయన దగ్గర నుండి ఏదో ఆశించి ఆయన పట్ల భక్తిగా ఉంటున్నాము. అలాకాదు నీ భక్తికి కూడా గమ్యం నేను అయి ఉండాలి. లోకం గొడవలు ఏవో పొందటానికి నన్ను ఉపయోగించుకోవద్దు, దానివలన మీరు నన్ను పొందలేరు. నాయందు భక్తి కలిగి, నాయందు ప్రేమ కలిగి మీరు చేసే సాధనలు చేస్తూ ఉంటే మీరు ఒడ్డుకు వచ్చేస్తారు. పరమేశ్వరుడి పట్ల భక్తి లేకుండా మీలో ఉన్న బలహీనతలలో నుండి, దేహాభిమానంలో నుండి బయటకు రాలేరు. భక్తి లేకుండా అసలు రాగద్వేషాలలో నుండి బయటకు రాలేరు. అందుచేత భక్తిని కల్టివేట్ చేసుకోండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

నవంబర్	9	మురమళ్ళ, శివాలయం
నవంబర్	13	బల్లిపాడు
నవంబర్	14	తణుకు, క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం
నవంబర్	21	అరుణాచలం దీపోత్సవం
నవంబర్	28	పాలకొల్లు, క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం
డిసెంబర్	5	గొరగనమూడి

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

ఆచరణ వేదాంతం

మానవుని సచ్చిదానంద స్వరూపునిగా, ముక్తునిగా మార్చేది మనస్సే! అట్లే మానవుని పశువుగా మార్చేది మనస్సే! చీమ మొదలుకొని మనుష్యపర్యంతం ఈ సకల చరాచరసృష్టికి ఏ అనంత, అఖండ, అద్వయ, చైతన్యమైతే ఆధారంగా ఉందో, అదే చైతన్యం అందరి హృదయంలోనూ స్వరూపంగా ఉంది. 'కేవలం బ్రహ్మమే ఉంది', వ్యక్తి అంటు ఎవ్వరూ లేరు. మనము బుద్ధిపరంగా దీనిని సత్యమని భావిస్తున్నాం కాని ఆచరణలోకి వచ్చేసరికి పూర్తిగా వెనుకబడిపోతున్నాం. మనము శ్రవణము చేసిన గురుబోధను, ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలలో చదివిన విషయాలను ఆచరణలో పెట్టాలి, దానినే ఆచరణ వేదాంతం అంటారు. నేర్చుకోవడము, ఇతరులకు చెప్పడము సులభమే కాని ఆచరించడమే కష్టం. కేవలం పుస్తకజ్ఞానం వల్ల ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, సత్యజ్ఞానం వల్లనే కలుగుతుంది. ఆలోచనకు, ఆచరణకు పొంతన ఉండాలి. పాండిత్యం, ధనం, కీర్తి, అధికారం సంపాదించడం కంటే మారు మనస్సును పొందడం కష్టం. ద్వైత బుద్ధిని పెట్టుకొని ద్వంద్వాలను అతిక్రమించలేము. మనస్సు అనగా భేదబుద్ధి నశిస్తేనేగాని అమృతానుభవం కలగదు. త్రికరణముల ద్వారా పరమాత్మను ఆరాధించాలి. సృష్టిని కాక సృష్టికి ఆధారంగా ఉన్న పరమాత్మను చూడడం నేర్చుకోవాలి. దేహం జీవించి యుండగానే దేహాత్మబుద్ధి నుండి విడుదల పొందాలి. గురుకృప వల్ల అరుదైన అవకాశంగా లభించిన ఈ మానవ జన్మను సారవంతం, ఫలవంతం చేసుకోవాలి.

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, టీచర్, అమలాపురం

సర్వత్రా సమదృష్టి కలిగితే - సమాధి సిద్ధిస్తుంది

మనకు అన్యంగా భగవంతుడు ఎక్కడో లేడని ఆత్మగా అన్ని స్థితులకు ఆధారమై ఉన్నాడనే విశ్వాసంతో అందరినీ ప్రేమించాలి. అందరూ నేనే అనే అవగాహనతో జీవించాలి. అన్ని వస్తువుల్లోనూ భగవంతుణ్ణి చూడలేకపోతే మనకు అత్యంత ఇష్టమైన గురువును చూడటం నేర్చుకోవాలి. చివరికి అది పైకి భిన్నత్వం లోపల సత్యమే కనిపిస్తుంది. దేహ వికారాలను చూడకూడదు. అహంకారాన్ని చూడకుండా దివ్యత్వాన్ని దర్శించటమే జ్ఞానం. వస్తు దృష్టితో ప్రాపంచిక వస్తువుల మీద ఆధారపడి ప్రేమిస్తే మోసగించబడతాము. భోగభాగ్యాల మీద నమ్మకం ఉంచకూడదు. ఒక వస్తువులో చెడుచూచినంతకాలం మనం దాన్ని ప్రేమించలేము. ఐక్యతను గుర్తించి అనుభవించటమే పరిశుద్ధత. జగత్తులో దేనికి భ్రమపడకూడదు. నేను శరీరాన్ని కాను అని చెప్పటం తేలికే కాని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటం కష్టం. ఈ లోకంలో సమస్త శరీరాలు నావే అనే అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటం కష్టం. ఈ లోకంలో సమస్త శరీరాలు నావే అనే భావన చెయ్యటం ఒక ఉపాయం. అట్టి భావన కలిగితే ఇతరుల కష్టాలను చూచి వారికి సాయం చెయ్యాలనే సంకల్పం కలుగుతుంది. ఆ సర్వాత్మక బుద్ధితో సత్య దర్శనానికి దారితీస్తుంది. గాంధీజీ "భగవంతుణ్ణి ముఖాముఖి చూడాలనుకొనేవాడు సృష్టిలో ప్రతీ నికృష్టజీవినీ కూడా తనతో సమానంగా భావించి ప్రేమించాలి. అసమానత అనే పదమే దుర్గంధపూరితమైనది. అది అహంకారానికి అమానుషత్వానికీ దారితీస్తుంది" అన్నారు. చర్మం తెల్లగా ఉంటే అందులో గొప్ప మర్మం ఏమీలేదు. ఇతరులు మన పట్ల ఎలా వ్యవహరించాలని మనం అనుకుంటామో అదే విధంగా మనం ఇతరుల పట్ల వ్యవహరించాలి. మనకు దీనుల ఎడ సానుభూతి ఉందా అనేదే ప్రధాన అంశం అది ఉంటే సత్యాన్ని దర్శిస్తాము" అన్నారు రామతీర్థ. వీడు శత్రువు-వీడు మిత్రుడు అనే భ్రాంతి మనకు ఉండకూడదు. వారి ప్రవర్తన యొక్క కారణాన్ని వాళ్ళలో చూడకూడదు. వారు అలా ప్రవర్తించటానికి మూలకారణం మనలోనే ఉంది అని గ్రహించి సమాధానపడాలి. శ్రీనాన్నగారు "మీకర్మ మీ కోడలను మీ ఇంటికి తీసుకొని వచ్చింది అనుకోవాలి" అన్నారు. అహంకారంతో ప్రత్యపకారానికి తలపడి దెబ్బకు దెబ్బ కొడతామో అంతవరకూ మనం మరణించినట్లే. పరమాత్మ యొక్క ప్రతిబింబమే ఈ జగత్తు అంతా నేను. అదే అని మనకు మనమే బోధించుకోవాలి. "పవిత్రతతో, పుణ్యాలతో ఎవ్వరూ శాంతంగా జీవించలేరు. ఎవరికి విశాల దయాపూరిత మాతృహృదయం పాపులను నీచులను కౌగలించుకొంటుందో వారే మహాత్ములు" అంటారు పెద్దలు. సమత్వాన్ని ఊపిరిగా పెట్టుకొన్నవారు సత్యాన్ని దర్శిస్తారు. పూర్ణత్వంతో వెలిగిపోతారు.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం